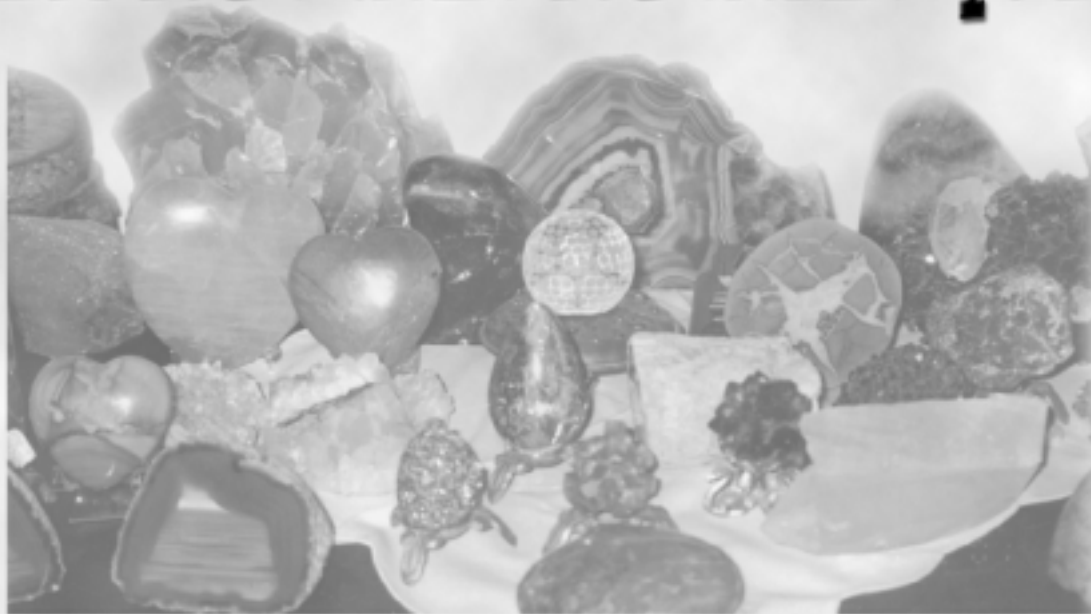

"לחשוב מחשבות לעשות בזהב ובכסף ובנחושת ובחרושת אבן"

אם אריה גדל בבית מסורתי הרי שרעייתו גילה גדלה בבית שהיה רחוק לגמרי מיהדות. היא עשתה מסלול רגיל של לימודים התגייסה לצה"ל ככתבת צבאית וכן כעתונאית (במחנה) סקרה את מערכות ישראל. לאחר שירותה הצבאי נסעה ללמוד באוניברסיטת "יוסיאל-איי" בקליפורניה שם עשתה את הדוקטורט בגמולוגיה – תורת האבנים היקרות.

כמי שנולדה בתל אביב בחנות תכשיטים 'טופז' של הוריה, יכלה לצד האקדמיה להיות לעזר לבעלה לנהל את חברת התכשיטים היוקרתית שהקימו – "ארגיל", שמה; שם הנושא את שמותיהם...

"השתתפנו בכל תערוכות התכשיטים החשובות בעולם ואחת מהם בבאזל שבשויצריה" – מספר ר' אריה. "באחד הימים הופיע בדוכן שלנו יהודי בשם ר' נתנאל (נתי) שלוש, חסיד חב"ד, שהתעסק אף הוא בתכשיטים, והחל לשכנע אותנו שלא

הימים נלחם בחאן-יונס ובאחד הימים נפצע וניצל בנס. "נסענו במשאית טעונה חומרי נפץ כשלתע פגע בנו פגז ישיר וכל הרכב התפוצץ בשורה של התפוצצויות אדירות. 12 אנשים קיפחו את חייהם מאותו פגז, ורק אני וחבר נוסף ניצלנו. חברי איבד את מאור עיניו ואת שמיעתו, ואילו אני יצאתי בנזק קל יחסית, כאשר השמיעה שלי נפגעה קמעה ותו לא.

"ברוך ה' עברתי את זה", אומר ר' אריה בעצב, "אולם איש מכל השיירה לא נותר בחיים – דבר שהותיר צלקות עמוקות בנפש וגם בגוף. אולם גם בעקבות ההצלחה הניסית הזאת לא נפל אצלי האסימוני' וטרם הבנתי כי הכל משמים. כל כך רחוק הייתי מיהדות". לאחר שירותו הצבאי החל אריה לעבוד בענף היהלומים. הוא למד את מלאכת הליטוש והחל מלטש ומוכר יהלומים. עד מהרה התמחה במקצוע ופתח עסק משלו. בשלב מסוים כשענף היהלומים העולמי נקלע למשבר, החל אריה להתעסק עם תכשיטי זהב.

זוג מעניין ומרתק הם **אריה וגילה גבריאשוב** מבני-ברק. הוא אומן מעצב, רוקע, מגלף וצורף דברי אומנות, והיא רופאה במקצועה, ומרצה באוניברסיטת תל-אביב וניו-יורק וכן מרצה אורחת מבוקשת ביותר באוניברסיטאות נוספות באירופה ובארה"ב.

כשמסתכלים על שני בני הזוג – הוא בזקנו הארוך ובקפוטה השבתית שלו, והיא בלבושה הצנוע ובשביס הצבעוני על ראשה – קשה להאמין כי אלו גדלו בחיים מתירניים, חיי הנאת – רגע הוללים...

אריה נולד בתל-אביב הקטנה בשנת תשי"ז. סבו היה הרב יששכר לביוב שניהן כרב בדרום תל-אביב. הוריו כבר היו "מסורתיים" ואילו הוא למד בבית ספר ממלכתי כילד "צבר" לכל דבר.

את לימודיו עשה בבית ספר ממלכתי בשכונת נווה צדק. בגיל 18 התגייס לצה"ל ומילא שורה של תפקידים. במלחמת ששת-

בשבועות אלה כשקוראים בתורה על חכמי

הלב שידעו לעשות מלאכות אמנות במשכן, וכן אודות אבני החושן שהיו על לוח לבו של הכהן הגדול - אין מתאים יותר מאשר להיכנס לביתם של בני הזוג ר' אריה וגב' גילה גבריאלוב: הוא "אומן חושב מחשבות בזהב כסף ובנחושת ובאבן"; והיא ד"ר לגמולוגיה העוסקת

בריפוי ואבחון באמצעות אבני החושן • במונולוג מרתק מספרים בני הזוג על חי

"הזהר" שעברו; על הפגישה הראשונה והגורלית שלהם

עם הרבי מה"מ, ועל התהפכות שעברו עליהם • שניהם מנצלים את המקצועות הייחודיים שלהם להפצת יהדות • סיפור חיים מרתק ומרגש

מאת חיים בר-יצחק

החוויות וההנאות שעברתי בחיי, לא ישוו לאותה הרגשה שהיתה לי באותו הרגע. הרבי נכנס לשביל החצר ואני הלכתי אחריו מוקסמת עד למבוא הכניסה. ואז הרבי הסתובב לעברי והביט בי ובעיניו היה חיוך גדול. חשבתי לעצמי זה מבט של מלאך השם..."

ר' אריה: "היא לא פצתה את פיה שעתיים לאחר מכן. פשוט ישבה ובכתה..."

ר' אריה מספר על אותה פגישה ראשונית מזווית מבטו: "אני הגעתי לפגישה כמו צבר חברהמין. הושטתי לרבי את ידי בחופשיות. רק תקופה לאחר מכן הבנתי את החוצפה שבדבר, אך הרבי הסתכל עלי מחייך ומבין".

גב' גילה: "כל הדרך בחזרה למלון הייתי שרויה בהלם בלתי מוסבר. לאחר מכן קיבלנו מחסיד ידיד שתי תמונות של הרבי, וכשחזרתי לארץ שמתי תמונה אחת במשרדי שבאוניברסיטת ת"א. אגב, לתמונה הזאת היתה השפעה עצומה על כל מי שנכנס

תפנית משמעותית בחייהם של בני הזוג גבריאלוב.

"אף פעם לא היה לנו זמן פנוי בניו יורק" – הם נזכרים – "תמיד היינו בפגישות מבוקר ועד ערב. אולם הפעם, כיוון שהתכשיטים שלנו הלכו לצילומים לא היה לנו אלא לנפוש ולטייל. ר' נתי דחק בנו להגיע עמו ל-770 כדי לראות את הרבי. לא היה לנו עניין בזה, אבל כיוון שלא היה לנו משהו אחר לעשות – הסכמנו".

גב' גילה: "הגענו ל-770 בשעות הבוקר המאוחרות. הרבי מה"מ עוד לא הגיע. בעוד אנו עומדים ליד הבנין ומתלבטים מה לעשות, נעצרה לפתע מכונית ומתוכה יצא הרבי. זיהינו אותו מיד על פי התמונות שהיו תלויות בבתי ידידנו (ובעצם איפה לא?).

(נרגשת): "הרבי יצא והתקדם לעבר הפתח, ובתוך כך העיף לעברי מבט מהיר. לפתע הרגשתי שכולי דומעת... איני יכולה להסביר מה חשתי באותה שניה, אבל כל

נפתח את הדוכן שלנו בשבת. סיפרנו לו שאנו מחויבים על פי החוזה לפתוח את הדוכן שלנו בכל ימי התערוכה, ומה גם שזה היום החזק של העסקים, ובכלל באנו לכאן לעבוד לא לשחק".

"לאחר שהלך, ישבנו וחשבנו מה עושים. למרות שדחינו אותו, דבריו משום-מה מצאו מסילות ללבנו. אמרנו לעצמנו 'בסדר, אנחנו עובדים קשה מגיע לנו חופש קטן'. בסופו של דבר הגיעה שבת ולא פתחנו למרות ההפסד הכספי העצום הכרוך בכך.

"למחרת ביום ראשון הגיע אלינו ר' נתנאל ושאל מה היה בשבת, ובקושי האמין שאכן היינו סגורים ביום הזה. עוד באותו יום הזמין אותנו לניו יורק לצילום הקולקציה שלנו ולסגור עיסקה גדולה..."

סתבר שההשגחה העליונה סיבבה את האירועים במיוחד, כיוון שאותו ביקור בניו יורק היה תחילתה של

מ

הסגולות וההצלחות

"פעמים רבות מגיעים אנשים לקליניקה "כמי שקפאם שד" – אומרת גילה. "מתוך מצוקה ובמחשבה: "אם לא יועיל לא יזיק" – מבלי להבין שלמעשה אבני החושן ושאר האבנים היקרות הן בחזקת תרופות טבעיות שהקב"ה העניק לנו והעניק לנו את זכות הבחירה להשתמש בהן. אנשים נושעים בהן לפתרון בעיות גדולות כקטנות, פיסיות ורגשיות, כמו למשל במחלת "המניה דפרסיה" – לא חייבים לטפל בכדור ליטיום כימי, כאשר יש "כדור" ליטיום טבעי בצורת אבן נאה: טורמלין, שמשפיעה בצורה נהדרת ומרשימה בתוצאותיה.

גם פעוטים הסובלים מדלקת אוזניים מכאיבה ביותר אינם זקוקים לאנטיביוטיקה (על כל תופעות הלואי שלה...) ויכולים לקבל ערכה של 4 אבנים קטנות אותן מצמידים בעזרת פלסטר רפואי מאחורי התנוך. אם הפעוט סובל מכאבים-הם ירגעו לאלתר!

יש ערכה נפלאה לשיפור הריכוז והזיכרון שמורכבת משתי אבנים והנה הלימוד מתבהר ודף הגמרא נלמד בקלות וביסודיות. יוסף-חיים בן השמונה סבל מליקוי למידה ורצו להעביר אותו מהתלמוד תורה לחינוך מיוחד. ד"ר גבריאלוב אבחה אותו על-ידי האבנים. הוא קיבל את האבנים הנכונות שתעזורנה לו מוטורית ורגשית. יוסף-חיים החל להשתפר בלימודיו. ולהתגבר על תסכוליו בתלמוד תורה.

כך לדוגמא, אשה מבני ברק שלא זכתה להפקד 14 שנה, פנתה לגבי גבריאלוב לאחר טיפולים ממושכים וביקשה את עצתה ועזרתה. גבי גבריאלוב זכרה את דבריו של רבינו בחיי שכותב על אבן האודם "אם היו שוחקים אותו ומערבים אותו באכילה ובשתיה מועיל הרבה להריון כדודאים". – שנה חלפה עד שגבי גבריאלוב הוזמנה לברית המילה...

כך היה גם עם אשה נוספת מירושלים, שהתקשתה להחזיק את הריונותיה עד הסוף. גם לכך נתנו חי"ל אבן סגולה, היא "אבן התקומה", עליה נאמר במסכת שבת (סו ע"ב) "יוצאין באבן תקומה בשבת .. שמא תפיל, ולא שעיברה, אלא שמא תתעבר ותפיל". מסתבר שאבן זו שימשה בתקופת הגמרא לסגולת שמירה. אצל גבי גבריאלוב נמצאה האבן המתאימה, ולראשונה בחייה זכתה אותה אשה להשלים את תקופת הריונה למול טוב ולשמחת בני המשפחה...

ומי אמר שהאבן אינה עוזרת גם לפרנסה טובה?! פלוני מירושלים התקשה בפרנסתו והיפס אמצעים לשפר את מצבו. הבנק הנושה איים לקחת את דירתו מחוסר אפשרות לשלם את המשכנתא. גם לכך נתנו חי"ל אבן "עין החתול" שמה עליה נאמר במדרש תלפיות (אות א' ענף אבנים טובות עמוד יז) שמי שנושא אותה לא יבוא לידי עניות, ובמקום עניות יבוא לידי עשירות".

למותר לציין כי העניינים הכספיים הסתדרו עד מהרה, והמשפחה נותרה בחיק הבית החמים והנעים עוד שנים רבות...

וכך עוד מקרים ואין ספור דוגמאות שהגיעו לפתרון בכל שטחי הרפואה שלא ניתן לפרטם מקוצר היריעה ומשמירה על צנעת הפרט.

אותנו ר' נתי שלוש אם שלחנו מכתב תודה לרבי, שבזכות ברכתו ניצלה הבת. באותה שניה קלטנו את גודל האבסורד – כשהיתה לנו בעיה ידענו להזעיק עולמות, אך כשהכל הסתדר לא ידענו אפילו להודות... מובן שמיהרנו לעשות זאת, וכעבור זמן-מה התקשר הרב סגל מעפולה והקריא לנו תשובה שהגיעה מהרבי בה היו ברכות לרוב. בסופו של דבר הוסיף ואמר כי הרבי גם מציע לשמור שבת.

"זה נפל אצלי כמו פצצה ביום בהיר. בכל אופן זה לא נפל על אוזניים ערלות".

ידידות מיוחדים התארחנו בביתו בסעודות שבת ואצלו ראינו בפעם הראשונה מהי שבת. "שהינו בוונקובר כחודשיים ימים עד להחלמתה, ובמשך הזמן הזה קיבלנו הרבה 'מנות יהדות' מהרב ויינברג ומשפחתו. נסתרות דרכי השם ונפלאותיו, מי פילל שכעבור שנים נזכה שאותו רב שקירב ותמך בנו בוונקובר, יזמין אותנו כחב"דניקים לכל דבר על מנת לקרב רחוקים ולהעביר הרצאות וסדנאות באירועים שהוא ורעייתו מקיימים...

ר' אריה: "לאחר שחזרנו ארצה, שאל

למשרד. אני זוכרת שבאחד הימים נכנסה חברתי למשרד וסיפרה לי בתמימות "היום הלכתי באלנבי וראיתי תמונה של סבא שלך באחד החנויות". בתחילה לא הבנתי למה היא מתכוונת, אלא שמיד לאחר מכן תפסתי שהיא חשבה שהרבי הוא הסבא שלי..."

מסתבר שגם לאחר הפגישה עם הרבי עדיין לא חל שינוי בחייהם והביזנס המשיך לתפוס את ראש מעיינותיהם.

שנים ספורות לאחר מכן קרה אירוע שזעזע את שיגרת חייהם של בני הזוג גבריאלוב.

"היה זה בשנות המ"ם" – מספרת גילה – "בתנו למדה בבית ספר לאומנויות בעיר וונקובר שבקנדה, ורווינו ממנה הרבה נחת.

"באחד הימים קיבלנו טלפון בהול שבתנו היתה מעורבת בתאונת דרכים קשה והיא מאושפזת במצב אנוש. עלינו על המטוס הראשון והגענו במהירות לבית-הרפואה המקומי ומצאנו אותה במצב קשה. היינו אובדי עצות ולא ידענו מה לעשות.

"לפתע הבזיק בי מבטו של הרבי. ידעתי מיד שיש כתובת, ומיהרתי להתקשר לר' נתי שלוש וביקשתי ממנו בתחנונים שילך מהר לרבי ויבקש ברכה. משום מה העזתי ואמרתי שיאמר לרבי שהוא חייב להציל את הילדה.

"כעבור כמה שעות צלצל אלינו בחזרה ואמר שהרבי בירך והוסיף שהיא תחלים ותהיה בסדר. המשפט הזה נסך בי כוחות חדשים. תפסתי את דברי הרבי כמוצא שלל רב ונאחזתי בהם כל העת. לכל מי שרק שמע אותי חזרתי על המשפט הזה... אני יודעת שהרופאים והמבקרים הסתכלו עלי כעל משוגעת אבל זה המשפט שאחז אותי.

"אכן בתנו עברה תקופה קשה, אבל בסופו של דבר היא הבריאה וחזרה לאיתנה.

"בסיפור הזה משתלב סיפור נוסף עם הקשר שלנו לחב"ד: כשבתנו היתה בתהליכי החלמה, נכנסנו באחד הימים לחדרה בבית הרפואה וראינו שהיא מחפשת בספר הטלפונים של וונקובר שם מסוים. לשאלתנו סיפרה כי היא מחפשת טלפון של רב יהודי כלשהו, כיוון שהיא רוצה לשאול אותו כמה שאלות. התפלאנו, כי מעולם לא היה לה כל קשר עם רב דתי כלשהו. בהשגחה פרטית מצאה דווקא את שמו של הרב יצחק ויינברג – משלוחי הרבי מה"מ בוונקובר.

"הקשר נוצר ומאז החל הרב ויינברג להגיע למיטתה מידי יום ודאג לכל צרכיה. מהפעם הראשונה שנפגשנו עמו נוצרו קשרי

הכח הסגולי של האבן במקורות

"ומלאות בו מלאות אבן ארבעה טורים אבן, טור אדם פטדה וברקת הטור האחד. והטור השני נפך ספיר ויהלום והטור השלישי לשם שבו ואחלמה והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה" (שמות כ"ח י"ז-כ).

מסביר רבינו בחיי בפירושו על הפרשה: "אין לך כל אבן ואבן מן האבנים היקרות שלא תמשוך כוח עליונים". על אותו כח נאמר במדרש (בראשית רבה י"ד) שבשעת ירידת הגשמים הכל מתברך... אף אבן טובה מרגשת, ומקבלת כח ומעלה" – והאבן עזרה (שמות כ"ח ט) אומר "כי כל כח ימצא בתולדות כל אבן ואבן.

וכך אמר הנביא ישעיהו בפרקי הנחמה: "ושמתי כדכד שמשותך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ" (ישעיהו נ"ד) ופירש ה"כלי זהב" (הובא גם במדרש תלפיות) כי אבני חפץ יהיו שכל אדם יהנה מהם. שכל אבני גבולך יתגלגלו סגולותיהן ויהיו לאבני חפץ שכל אחד ואחד ימצא חפצו מהן.

ולכן אנו מוצאים להן שימושים להן כבר מימי המשנה, הגמרא ובמדרשים. רשב"י אומר (בבא בתרא טז) אבן טובה היתה תלויה בצווארו של אברהם אבינו שכל החולה הרואה אותו מיד מתרפא. ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם תלאה הקב"ה בגלגלה של חמה.

קודש, וכן על מנת להעניק לתורמים שלהם. ביו כה וכה החלו בני הזוג להתקרב ליהדות. הם חשו בהתלהבות והחלו לשאול שאלות מעמיקות על משמעות החיים, ובהחלט חיפשו תשובות ראויות. מכאן היתה הדרך סלולה לעולם היהדות. והחסידות.

פני מספר שנים הגיעה משפחת גבריאלוב להתגורר בבני ברק בשכונת רמת אהרן. גם כיום הם שומרים על קשר עם חבריהם לשעבר ומשתדלים לקרב אותם ליהדות ולהאיר את עולמם באור

נהייתי אילם. גמגמתי ואמרתי לרבי משהו כמו 'הכל טוב וברוך השם אין לי שום שאלות'. הרבי חייך והמשיך הלאה בדרכו. רק לאחר מכן תפסתי את הראש ואמרתי לעצמי 'איפה כל השאלות? להיכן הם נעלמו?' – מסתבר שעוצמת נוכחותו של הרבי ענתה לשאלותיי..."

ביקור שעשיתי בחדר העבודה של ר' אריה הנמצא בקומה השניה של ביתו, נדהמתי לראות עד כמה עדינה ומורכבת היא המלאכה שהוא עושה. הוא מעצב, חורט, מצויר בכסף, מנסר, מלחים, ולבסוף משבץ את הצויר באבני חן בשילוב עדין ואינן טעם של מתכות יקרות. בעבודות אלו הוא משקיע עמל רב.

מכריו של ר' אריה גבריאלוב מעידים על כשרונו הנדיר באומנות ובאבני החן, וכן על יצירותיו האומנותיות בעץ ובחריטת כסף. למעשה ר' אריה הוא המעצב והוא גם המייצר את עבודותיו המקוריות. הרעיונות והסגנונות הם שלו. על קירות ביתו – שם גם הגלריה שלו – תלויים שפע מעבודותיו המדהימות. בכלם ללא יוצא מן הכלל שזורים פסוקי תורה.

לעבודותיו של ר' אריה גבריאלוב יצא שם והד נרחב. עד כה הוא עשה עבודות עבור עשרות נשיאים וראשי ממשלות בעולם, ולהבדיל אלפי הבדלות, גם לרבנים ואדמו"רים. מוסדות תורה רבים מזמינים אצלו עבודות אומנות לפאר בתי כנסת, היכלי

גילה: "אם לאריה היה רקע כלשהו במסורת, הרי שלי לא היה כל רקע. גרנו אז ברמת גן והתקשרתי לבית חב"ד ברמת גן, והם הפנו אותי לגב' בלה רוזנברג וממנה התחלתי לשמוע שיעורי תורה (מחייכת): "אני זוכרת שלקחתי אותה במכונית לשיעור ובדרך שאלתי אותה אם אחרי השיעור כבר אדע כיצד שומרים שבת?..."

ך או כך, ר' אריה המשיך לשמור על קשר עם הרבי במקביל להתקרבות איטית לחיי יהדות. כשביקר בניו יורק הגיע שוב ושוב לביקורים ב-770, הפעם מעצמו מבלי שישחבו אותו לשם. "אז כבר זכיתי מהבין ולחוש את הזכות להיות אצל הרבי ולקבל את הדרכתו הק", הוא מספר.

"באחד הפעמים שהגעתי ל-770 התברר לי כי הגעתי בדיוק באמצע התוועדות. זו היתה שעת לילה מאוחרת והייתי עייף מאד, אבל אמרתי לעצמי שאני חייב לשאול את הרבי בכל מחיר. כיוון שלא היו יחידויות פרטיות, עמדתי באולם בית הכנסת ועשיתי לעצמי חשבון היכן יעבור הרבי וחישבתי היכן בדיוק לעמוד שכשייצא אוכל לעזור ולשאול אותו.

"הכל אירע כפי שתכננתי, ובתום ההתוועדות החל הרבי להתקרב לכיוון היציאה שם עמדתי. אלא שכאן השתבשו התוכניות ובטרם הספקתי להתקרב אל הרבי כבר ראיתי את הרבי עומד לידי ופונה אלי, "רצית לשאול אותי משהו?" – בבת אחת

הבהיר של חסידות.

עבודתה של גילה הרעייה היא מרתקת בפני עצמה. היא ד"ר למדעי ההתנהגות, ד"ר לגמולוגיה (תורת האבנים היקרות). מאז התקרבותה ליהדות אף עשתה דוקטורט נוסף בנושא על פי המקורות. "אבני החושן לשרות האדם כמרפא לגוף ולרוח ולנפש" – מקצוע שהתקבל באוניברסיטה באהדה.

לתדהמתה גילתה כי לתורת הריפוי באבנים יש מקורות רבים (ראה מסגרת) היא שקדה וחקרה דרך הכתובים, הגמרא, המדרש והמפרשים הקדמונים – והגיעה למסקנות מרתקות. היום היא בין החוקרים הבודדים, ואולי היחידה בעולם כולו, שמצאה שילוב וקשר בין מדע ואמונה בתורת האבנים היקרות. היא ידועה כסמכות המובילה בתחום האבנים היקרות. בעבודתה חשפה דרכים עתיקות לשיטות אבחון וריפוי. לאור זאת היא מאבחנת מחלות ובעיות גוף ונפש אצל אנשים, ובאמצעותם היא גם עוזרת ומרפאת.

"האבחון הוא חלק חשוב בטיפול עם האבנים" – אומרת גילה – "דרך האבנים אדם יכול לגלות ולברר לעצמו את הבעיות השונות שלו ואת הסיבות להן. על בסיס האבחון אפשר לקבל תמונת רנטגן גוף ונפש מה קורה לאדם, ולסייע לו על-ידי שימוש נכון ופשוט באבנים".

● לאיזה בעיות אפשר למצוא פתרונות בעזרת אבני החושן?

"אפשר למצוא פתרונות רבים שאינם נפתרים ברפואה הקונבנציונלית, אשר כבודה במקומה מונח, כמו: כאבי פרקים. אוסטופורוזיס. איזון לחץ דם. מתח מוגבר. היחלצות מדיכאון, ועוד רבות. (ראה מסגרת). הסיפורים של ריפוי אנשים מתגלגלים אצלה במרפאה, ומעוררים השתאות גם בקרב אנשים סקפטיים לנושא. כמו אותו אב שהיה צריך לערוך ברית מילה לבנו אלא שדא עקא. התינוק היה "צהוב" ואי אפשר היה לקיים את הברית. ידיד הפנה אותו לד"ר גבריאלוב

שציידה אותו באבן הגייד להניח על הילד "הצהוב". וראה זה פלא תוך מספר שעות ירדה "הצהבת" וברית המילה התקיימה במועדה.

א ת ידיעותיה אלה היא מנצלת גם להפצת יהדות. במשך היום היא מרצה באוניברסיטת תל-אביב. שם היא מסתובבת במלוא הגאווה בלבושה

● איך הנושא הלא-קונבנציונאלי הזה מתקבל בציבור ברחבי?

"נפלא. גם אנשים שלעולם לא יסכימו לשמוע על יהדות ועל תורה, אבל את הדברים הללו הם מקבלים "כנתינתם מסיני". ד"ר גבריאלוב משלבת בהרצאותיה את השיטות ודרכי הריפוי באבני החושן, יחד עם סיפור חייה האישי שסוחף לבבות רבים ומקרבן ליהדות.

היא מבוקשת ופופולארית גם בקרב השלוחים ובבתי חב"ד רבים ברחבי הארץ והעולם. בשנים האחרונות הוזמנה אל שלוחים רבים ברחבי ארצות הברית וקנדה. (כמו הרב רסקין במונטריאל. הרב ברקוביץ במיאמי-ביץ', הרב ויינברג בוונקובר, הרב לנדא בטורונטו; וכן בבית חב"ד בקלגרי) – שם הרצתה על כוח הריפוי שבאבני החושן כשהיא משלבת את המדע הזה עם אמונה יהודית עמוקה שמשאירה רושם עז על השומעים.

השלוחים מסתבר, יודעים להעריך את עבודתה, והם מתקשרים אליה גם פעם שניה ושלישית כדי שתבוא להרצות בקהילותיהם. בשבועות הקרובים היא מתעתדת לצאת למסע הרצאות נוסף בארה"ב בעקבות הזמנתם של השלוחים הרב ויינברג מוונקובר והרב לנדא מטורונטו. הניסיון הוכיח עד היום. כי יהודים רבים החלו להגיע לבתי חב"ד בעקבות הרצאותיה.

א י אפשר גם שלא לקשר את סגולתן של האבנים לגאולה, וכך נאמר בנבואת העתיד: "ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ" (ישעיהו נד) והפרשן "הכלי זהב" פירש כי "אבני חפץ יהיו שכל אדם ינהה מהם. שכל אבני גבולך יתגלגלו סגולותיהן ויהיו לאבני חפץ שכל אחד ואחד ימצא חפצו מהן".

● איך הלבוש הזה מתקבל באוניברסיטה?

(צוחקת) "אני הולכת עם זה וזה מתקבל נהדר".

בשעות הערב היא מרצה במקומות שונים "אין דבר בעולם שהקב"ה ברא לשווא", היא מסבירה בכל מקום גם לציבור הרחוק מדת ויהדות. "הקב"ה הטביע כוחות סגוליים

ברכת רעים

ברגשי גיל ושמחה, משגרים אנו שפע ברכות ואיחולים לבכיים לחברנו היקר והנעלה מבחירי התמימים, נעים ונחמד על המקום והבריות, מסור ונתון לענייני מלכינו משיחנו ובפרט בהפצת בשורת הגאולה והגואל

הת' **מנחם מענדל** שיחי' **הרצל**

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג שתחי'

ומשנה ברכות לאביו החשוב, מרא דאתרא דנצרת עילית, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, מקדש שם שמים ברבים

הרה"ג הרה"ח הרה"ת הרב **ישעיהו** שליט"א
ולכל משפחתו שיחיו

יהא רעווא מן שמיא שקשר זה יהיה לבניין עדי-עד מלא בברכת שמים בגשמיות וברוחניות כרצונו הק' של נשיאנו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ולתפארת המשפחות הנכבדות, ותיכף ומיד ממש נשמח כולנו בשמחת עולם בגאולה האמיתית והשלימה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מחברין התמימים הלומדים בבית משיח 770

יצחק רטובסקי	משה עבד	חנוך וינר	אברהם מ. אבוקסיס
משה יעקב שארף	שמעון יהודה פיזם	אפרים וקסלר	אליהו אדרי
ישראל חיים שוורץ	מנחם מענדל פרידמן	שמחה זילברשטרומ	אלעד הכהן אוריאן
חנו שלג	שניאור ז. קדנר	מאיר טרעגער	איתן אישבית
דוד שניאורסאהן	אהרן דוד קופצ'יק	בצלאל כהן	אליהו ביטון
אסף שלמה שעתל	לוי יצחק קופצ'יק	לוי יצחק כהן	אברהם ביטקין
בשליחות המלך - הודו	מיכאל קישון	שמחה כהן	מנחם מ. ש. ברוך
שניאור זלמן בלוך	אברהם קלי	יגאל לוטקין	נחשון גבעוני
שניאור זלמן ליפסקר	אלעד קנטור	טל לוי	דוד גדסי
יוסף יצחק פרידמן	אברהם קעניג	יוסף יצחק מור יוסף	שמואל גולדפרב
ישראל קופצ'יק	שניאור זלמן קעניג	אברהם דוד מיידנצ'יק	מנחם מענדל דיקשטיין
דוד שלום קלעצ'י	מנחם מענדל קרומבי	נחמן מנדלזון	ראובן הורביץ
מרדכי שניידערמאן	שרגא קרומבי	ארז דוד מלכה	יוסף הלפרין
	יקיר רדי	נחמיה הלוי סגל	שלום דובער הענדל
	רועי רוזנבוים	שי סייג	מאיר ווילשאנסקי
	מ.ד.א. רוזנבלט	שלמה חיים עזאגווי	ש.א.ס. ווילשאנסקי

אזני האן אחרי פסח

כשכבר כמעט נואשנו, הציע לו אחד החברים פרי כלשהו שהיה ברשותו. "קח פרי ותברך ברכה, לפחות" אמר. האיש הסב פניו מאתנו. פתאום הסתובב בחזרה לעברנו ואמר בלעג: "פרי אתה מציע לי?! תביא לי 'המן טאש' (אוזני המן) ואניח תפילין". כמו על פי אות מוסכם הופנו כל העיניים אליי...

להקדיש זמן לפחות פעם בשבוע, למילוי בקשתו של הרבי. הם נהגו לצאת לחוצות הערים, למרכזים רפואיים, לבתי אבות וכיוצא באלה, שם היו תרים אחר יהודים ומזכים אותם במצווה. מה שנראה היום פשוט ומובן מאליו, אז זה היה בגדר חידוש גדול.

באחד מימי שהותי שם החלטתי להצטרף לאחת הקבוצות. ראשית, רציתי להשתתף בפעילות שהייתה חדשה בעבורי, וביקשתי ללמוד מהם כיצד פונים לאנשים ואיך מציעים להם להניח תפילין. סוכס, שלאחר תפילת שחרית תצא הקבוצה לדרכה. עם סיום התפילה, קודם שעליתי אל הרכב שהמתין לכולנו, ניגשתי

היה בשנת תשכ"ז. כמה ימים לפני חג השבועות הגעתי מאוסטרליה, מקום מגורי, לביקור בחצר הרבי מלך המשיח. זמן קצר קודם לכן הכריז הרבי על 'מבצע תפילין'.

כזכור, ערב מלחמת ששת הימים יצא הרבי בקריאה להשתדל לזכות את המוני בית ישראל במצוות תפילין, שיש בה סגולה מיוחדת להטיל פחד על אויבי ישראל. לאחר הניצחון הניסי קרא הרבי לנצל את אווירת ההתעוררות הכללית לחיזוק מצוות תפילין. חסידי חב"ד ואחרים נענו לקריאת הקודש ופתחו בפעילות לזיכוי הרבים במצווה זו.

רבים מהחסידיים עשו להם מנהג,

קוראים יקרים!

בגליון ראש השנה יצאנו לדרך עם מדור של חדש של סיפורים מ'מבצעים'. ביקשנו מקהל הקוראים הנאמן - "ואין מזרזין אלא למזרזין" - לשלוח אלינו סיפורים בהם נתקלתם במהלך פעילות שעשיתם. אתם שיוצאים בקביעות לפעילות, יודעים לספר על נשמות מיוחדות בהם נתקלתם, על רגעים מרגשים, וגם על דמעות ולבבות פועמים. לפעמים נתקלתם גם באנשים מיוחדים או במקומות לא שגרתיים, וכן במקרי "השגחה פרטית" מרתקים. נשמח לשמוע מכם את הסיפורים, על מנת לזכות בהם את אחיכם למשפחת "בית משיח" המורחבת. את הסיפורים ניתן לשלוח לפקס: 289-9607 (03) כמו כן ניתן להשאיר הודעה בטלפון של המערכת בארה"ק (שלוחה 4) ונשוב אליכם בעזרת ה'. אלפי קוראים מצפים להשתתפותכם!

למכולת הסמוכה כדי לקנות דבר-מה לאכול. השעה דחקה ואני אספתי לתיקי כמות נכבדה של עוגיות מסוגים שונים שהיו על המדף, כדי שאוכל לצאת בהם ידי חובה של "פת שחרית" במהלך היום המייגע שעמד לפני.

במהלך הנסיעה הוצאתי את העוגיות והצעתי גם לחברי להתכבד מהם. להפתעתנו מצאנו בתוך העוגיות השונות גם חבילה של 'אזני המן'.

החברים לא הסתירו את תמיהתם: "עכשיו אזני המן? בערב חג השבועות?!" שאלו בחיך. מסתבר כי אלו נשארו עדיין על מדפי החנות, וכשאספתי מיני 'מזונות', הכנסתי גם אותם מבלי משים. חיש מהר נעלמו העוגיות הטריות ולא נודע כי באו אל קרבנו, אך באוזני המן איש לא נגע. סביר להניח מפני שחששו לטריותן.

אחרי כשלושת-רבעי השעה, הגענו למחוז חפצנו. מרכז רפואי מסויים בניו-יורק. התחלקנו לכמה צמדים והתפצלנו בין המחלקות השונות. פגשנו שם הרבה יהודים והצענו להם להניח תפילין. רובם נענו לבקשתנו מיד או לאחר שכנוע קל.

לקראת הסוף נכנסנו לאחד החדרים ושם פגשנו זוג נוסף מתוך הקבוצה שלנו. בחדר שכבו שני יהודים, אחד מהם הסכים מיד להניח תפילין, אבל חברו התנגד לכך בתוקף. האיש היה מבוגר למדי. "אני קשור לאלוקים שלי לא פחות מכם!" התריס כלפנינו בטון כעוס. ניסינו לרצותו בדברים רכים, אך ללא הועיל. דווקא ההתנגדות התקיפה שלו להנחת תפילין, עוררה בנו סקרנות ותחושת אתגר. ככלות הכול, האיש כבר לא צעיר, הוא שכב חולה על מיטתו, הזכיר את שם אלוקים, ולכאורה לא הייתה כל סיבה הגיונית לסירובו הנמרץ לקיים את המצווה. גם שכנו לחדר ניסה להשפיע עליו – לשווא.

כשכבר כמעט נואשנו, הציע לו אחד החברים פרי כלשהו שהיה ברשותו. "קח פרי ותברך ברכה, לפחות" – אמר. האיש הסב פניו מאתנו. פתאום הסתובב בחזרה לעברנו ואמר בלעג: "פרי אתה מציע לי? תביא לי 'המן טאש' (אוזני המן) ואניח תפילין".

"לא להאמין, 'המן טאש'. 'המן טאש אחרי פסח". הוא הושיט יד ונטל 'אוזני המן' אחת. בעזרתי בירך ברכת 'מזונות' ונגס בעוגיה בעיניים עצומות.

אחר כך, בלי אומר ודברים, הפשיל את שרוולו וקיים את חלקו ב'עסקה' המוזרה שאותה יזם הוא עצמו כמה דקות קודם לכן. הוא הניח תפילין, והדמעות שגלשו על לחייו לחלחו את עיני כולנו — — —

סיימנו את מלאכתנו וחזרנו לחצר הרבי מלאי סיפוק והתרגשות. כל הדרך דיברנו על התזמון המופלא, תזמון שרק השגחה פרטית יכולה ליצור. לפני שובי לאוסטרליה נכנסתי אל הרבי ליחידות. בתוך הדברים גוללתי לפניו את סיפור הנחת התפילין של אותו יהודי במרכז הרפואי. הרבי חיך והגיב: "נו, אם זה מה שעוזר, צריך לדאוג שיהיו 'אוזני המן' בכל יום..."

מאת בעל המעשה, הרוצה בעילום שמו.
מתוך "שיחת השבוע"

כמו על פי אות מוסכם הופנו כל העיניים אליי. ואני, חיך גדול התפשט על פניי. "אם כדי להניח תפילין זקוק אתה ל'אוזני המן' – תקבל 'אוזני המן'" – אמרתי לאיש.

הוא הרים את עיניו והביט בי כעל שוטה גמור. "יודאי!" המהם, "המן טאש עכשיו, אחרי פסח, 'המן טאש'".

בעוד חבריי מוסיפים להעסיק אותי, מיהרתי לצאת למסדרון, גמאתי במהירות רבה את מדרגות הבניין ומיהרתי אל המכונית שבחניון. בלב עולז הוצאתי מתוך המכונית את שקית ה'אוזני המן', שאך לפני שעה קלה לאיש לא היה הפץ בהן, והנה בן-רגע נהפכו למצרך יקר-ערך, שבו תלויה, כמה מוזר, הנחת תפילין של יהודי מבוגר השוכב על מיטת חוליו.

מי יודע, אמרתי בליבי, בעודי עולה שוב במדרגות, מתי בפעם האחרונה הניח יהודי זה תפילין. סביר להניח שזה היה, אם בכלל, בימים רחוקים מאד.

כשנכנסתי לחדר והושטתי לאיש שתי ידיים מלאות אוזני המן, תלה בי עיניים נדהמות. הוא הביט בי כאחוז הלם ומלמל:

עוף, הודו, בקר ומוצריה הידוע בטיב ההכשר והמפורסם בטיב המוצר
שחיטת ליובאוויטש, בהשגחת הרב ביסטריצקי שליט"א, ובפיקוח וטרינרי ברמה גבוהה

סופר חב"ד

משלוחים עד בית הלקוח ברוב חלקי הארץ
להזמנות: 1-800-337-770, 06-6920-770, פקס: 06-6923361

וקבל היהודים את אשר החלו לעשות

לקראת ימי הפורים, מביאים אנו – בפירסום ראשון –
מאמר מכ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע, שאמרו בפורים קטן תרל"ה.
המאמר הוא הנחת אחד השומעים

הביא לדפוס: הרב שלום יעקב חזן

בס"ד

אך הענין דהנה האבות קיימו התורה ברוחניות על ידי עובדות שלהם, אברהם על ידי גמ"ח שהאכיל והשקה לכל והודיע להם אלקותו, וכמו שכתוב ויקרא שם בשם ה' אל עולם, דלא כתיב העולם שהי' משמע שהעולם הוא דבר בפני עצמו והוא מחי' אותו, כי אם אל עולם שאלקות והעולם הוא אחד, שהעולם הוא הכח אלקי, כי אין הדבר עושה את עצמו וכל המתנענעים הרי יש להם מניע והמניע הוא הכח אלקי ובלעדו אין להם קיום וחיות. וכמו שכתוב בפרד"ס בשם ברייתא דשמעון הצדיק שאמרה מדת החסד כל זמן היות אברם בארץ לא הוצרכתי לעשות מלאכתי שהוא עומד במקומי, [שנאמר] וישמור משמרתי שהי' מרכבה למדת החסד. ויצחק מרכבה למדת הפחד על ידי חפירת בארות, דכמו שהבאר נובע מתתא לעילא, כן עבודת יצחק הי' מדת היראה ופחד שהוא העלאה מלמטה למעלה, ובאר הוא ראשי תיבות בידך אפקיד רוחי אליך ה' נפשי אשא מסירת נפש. ויעקב על ידי המקלות, וכמו שכתוב ויקח מקל לבנה לח כו' מחשוף הלבן הוא הלובן ועליון כללות כולם, ואיתא בזהר שקיים בזה מצות תפילין, ואם

וקבל היהודים את אשר החלו לעשות וגוי' כי המן בן כו' חשב על היהודים לאבדם, וצריך להבין הנתינת טעם של כי המן כו' על קבלת היהודים תורה ומצות. ועוד הלא אמרו רז"ל שבמתן תורה הי' התחלה ובימי אסתר הי' גמר הקבלה, ואם כן הוא נתינת טעם על כללות קבלת התורה ומהו הטעם על מתן תורה. וגם צריך להבין זה גופא איך יתכן לומר שבמתן תורה הי' רק התחלה, הלא כתיב וירד הוי' על הר סיני והי' קולות וברקים ורעש גדול ואיך אפשר לומר שאין זה רק התחלה לבד לגבי נס דפורים.

ובכדי להבין זה צריך להבין תחלה מהו ההתחדשות דמתן תורה הלא קיים אברהם אבינו ע"ה כל התורה עד שלא נתנה ואפילו עירוב תבשילין, וכן כל האבות, ואם כן מהו ההתחדשות דמתן תורה. וגם צריך להבין האיך קיימו האבות התורה קודם שניתנה, והאיך הניחו תפילין אשר שם נזכר יציאת מצרים ואו לא הי' עדיין כלל גלות מצרים.

כן כמו שעל ידי ד' בתים דתפילין נמשך ד' מוחין עליונים קדש והי' כי יביאך חכמה ובינה, שמע והי' אם שמוע דעת הכולל חסד וגבורה, כן המשך יעקב על ידי המקלות.

אך הנה הנברא אי אפשר להגיע על ידי עבודתו כי אם למקור ושרש הנבראים, והראי' ממקוה דכהן גדול דארז"ל שמע מינה מעין דעין עיטם הי' כ"ג אמה ושליש, שהרי המקוה הי' על גבי פתח העזרה, והפתח הי' גבוה אמה, ושיעור מקוה הוא אמה על אמה ברום ג' אמות והשליש הוא למעזיבה, ואם היו יכולים להגביה המים יותר מעומק המעיין למה לא הגביהו המקוה עוד יותר, אלא שאין יכולים להגביה המים יותר מהמעייין. וכן הנבראים על ידי עובדות בכח עצמם אי אפשר להגיע כי אם לשרש ומקור הנבראים, ומקור הנברא הוא הארה בעלמא שזהו פירוש בריאה יש מאין הארה בעלמא, ואם כן על ידי עבודתם לא הגיעו אלא לבחינת ההארה המח' ומהוה.

אבל במתן תורה ניתנה התורה שמלובש בה מהות ועצמות אין סוף ממש, ולכן איתא במדרש על פסוק לריח שמניך טובים כל מצות ומעשים טובים שעשו האבות הי' ריחות, דכמו שהריח אינו כי אם הארה שהרי מריחין אותו וחוזרין ומריחין ולא נחסר כלום, כן על ידי כל העבודה דתורה ומצות של האבות לא המשיכו כי אם הארה שאינו נוגע לעצמות, אבל אנו שמן תורק שמך דכמו שהשמן שמריקין אותו מכלי אל כלי הרי נחסר עצם הדבר ואם כן הוא העצם, כן בתורה ומצות שניתן לנו בהם עצמיות אור אין סוף. ועוד שהאבות הי' להם מסירת נפש על כל מצוה, אבל התורה שניתן לנו הרי אין נצרך כלל מסירת נפש כי אם מקיים המצוה בכוונה הפשוטה לקיים רצון בוראו, וכמו בתפילין לשעבד מוחו ולבו לאביו שבשמים על ידו נמשך המשכת אלקות. ונמצא שחלוק בב' דברים הא' שהאבות הי' להם מסירת נפש ומכל מקום לא הגיעו כי אם לשרש הנבראים שהוא רק הארה, ובתורה ומצות הניתן לנו הגם שאין לנו מסירת נפש מכל מקום נמשך על ידם מהות ועצמות אור אין סוף. לכן מברכים נותן התורה דכמו שהנותן מתנה לחבירו הרי נותן לו מהות הדבר, כן בתורה נתלבש בה מהות ועצמות אין סוף.

ולכן כתיב וארא אל אברהם כו' ושמי הוי' לא נודעתי להם שלהאבות לא נתגלה שם הוי' כי אם שם שדי שרש ומקור המהוה, אבל במתן תורה בתחלת שליחותו של משה אמר לו לכן אמור לבני ישראל כו' אני הוי', אך זהו הי' עדיין הודעה בלבד, אבל במתן תורה נתגלה להם גילוי שם הוי' כמו שכתוב אנכי הוי' אלקיך ששם הוי' נעשה אלקיך אלקה שלך ממש, וכמו שכתוב כי חלק הוי' עמו שישנו בכל אחד ואחד מישראל בחינת שם הוי', והגם ששרש נשמות ישראל הוא משם הוי' ואם

כן הי' להם קודם מתן תורה גם כן שם הוי', אך מכל מקום לא הי' עדיין בגילוי בנפשם, ואחר מתן תורה נתגלה בכל אחד ואחד מישראל.

וענין שם הוי' שבנפש הוא יו"ד הביטול שעל פי חכמה, וה"א ראשונה הוא ענין ההתבוננות לאורך ורוחב מסובב כל עלמין וממלא כל עלמין, והוא"ו הוא המשכת אלקות, וה"א אחרונה הוא הדיבור דתורה ותפלה. אך מכל מקום כללות מתן תורה הוא עדיין התחלה, כי הגם ששרש המצות הם מרצון העליון ברוך הוא, ותר"ג מצות דאורייתא וז' דרבנן הוא תר"ך כתר עליון, ובדרך כלל הם תר"ג ארחין דגלגלתא, מכל מקום הרי זה חיצוניות הכתר, ולכן רצון הוא אותיות צנור שהוא ענין צמצום להיות שרש ומקור.

אבל בימי מרדכי עמדו כל השנה במסירת נפש בפועל ממש והרי זה ביטול הרצון לבעל הרצון, והוא אין ערוך לגבי מתן תורה, כי במתן תורה כפה עליהם הר כגיגית, הר הוא האהבה רבה, אבל מכל מקום הרי זה עדיין בחינת מקיף, אבל על ידי המסירת נפש שלהם לבעל הרצון על ידי זה נתגלה בעל הרצון, אשר לגבי זה נחשב הרצון העליון דתורה ומצות בשם חיצוניות, ולכן נקרא גמר הקבלה שהרי בחינה הגבוה כולל כל בחינה תחתונה, ועל דרך מארז"ל רגלי החיות כנגד כולם שוקי החיות כנגד כולם שכל בחינה הגבוה כולל כל בחינות התחתונות, ואם כן כשהגיעו על ידי המסירת נפש שלהם לבעל הרצון הרי בעל הרצון כולל כל בחינת רצון העליון. וכל זה גרם המן שהמן לא רצה כי אם למחות שם יהודי ומי שלא הי' נקרא בשם יהודי לא הי' אכפת לי' כלל, והתנשא את עצמו בחוצפה וגסות לכתרא עילאה רצון העליון אשר שם כחשיכה כאורה, והם עמדו כל השנה במסירת נפש בפועל ממש לבעל הרצון, ומשם נמשך שגם מבחינה גבוה אשר אין תופס מקום כלל חשך ואור עד דלא ידעי בין ארור המן לברוך מרדכי, ומכל מקום נמשך משם דוקא ארור המן וברוך מרדכי.

וזהו וקבל היהודים אשר החלו שבימי מרדכי ואסתר הי' גמר הקבלה דמתן תורה, והגם שנתבאר לעיל שבמתן תורה הי' גילוי עצמות מהות אין סוף ולכן נקרא שמן תורק שמך, מכל מקום מה שנתגלה שיאיר בפנימיות הוא חכמה עילאה הנקרא שמן כי אורייתא מחכמה נפקת, ונקרא עצמיות לגבי גילוי שנתגלה להאבות, אבל לגבי בעל הרצון גם החכמה הוא רק הארה בעלמא ודרך מקיף נתגלה גם הרצון העליון, אבל על ידי מסירת נפש דישראל בימי מרדכי הגיעו לבעל הרצון, וכל זה גרם המן שרצה למחות שם יהודי, ולכן נמשך ארור המן ברוך מרדכי כו' ברוכים כל ישראל.

הנשמה שזכינו

לא רבים יודעים כי בכינורו של
מירל רזניק, כנר בעל שם בינלאומי,
נמצא באורח קבע דולר שקיבל מהרבי,
בזכות זה הוא מרגיש את
הגשמה היתרה של הכינור
● הוא לא שוכח לרגע את הפגישה
המרתקת שלו עם הרבי מה"מ
לפני שלוש-עשרה שנה,
ומאז הוא מנגן על אופרה אחרת.
לא פלא שהגיע להיות מהעשיריה
הפותחת של נגני הכנורות בעולם
● כנר עם נשמה

מאת שי גפן

נגנים.

כשיצאנו מבית הכנסת ראינו שתי ניידות משטרה מחכות בפתח בית הכנסת. לא הבנו בתחילה למה נמצאות הניידות; אבל מהר מאוד התבהר לנו. ארבעה גברתנים לבושי מעיל עור ניגשו אלינו, ומבלי לומר מילה הניחו אזיקים על הידיים שלי ושל אבא. היינו המומים. שאלנו אם הם רוצים לסתום לנו את הפה, אך הם לקחו אותנו לתחנת המשטרה. רק לאחר מכן הודיעו לנו כי יש בידם ידיעות על כך שדיברנו נגד השלטונות.

במשך שלושה חודשים היינו בבית הסוהר, שם עינו אותנו ללא הרף. שפכו עלינו מים קרים, השפילו אותנו ואיימו עלינו

היסטוריה של מירל רזניק מרתקת לא פחות, מעובדת היותו אחד מגדולי הכנרים היהודיים בעולם.

הוא נולד לפני 45 שנה בטרסילבניה שעל גבול הונגריה-רומניה שהיה תחת השלטון הקומוניסטי. כבר בתור ילד החל לגלות את כשרונות הנגינה שבו. הוא נשלח ללמוד בבית ספר לנגינה וניגן בעיקר מוסיקה קלאסית. בחגים ובימים טובים היה הולך עם אביו לבית הכנסת שהיה תחת עינם הפקוחה של אנשי המשטר הקומוניסטי.

בבית נהגו לשמור על מסורת ישראל, חגים, שבת, כשרות עד כמה שהיה אפשרי, לדברי רזניק – אבל את אשר היה כאשר יצא מבית הכנסת לאחר קונצרט של חג החנוכה לא ישכח מירל לעולם: התקיים כינוס של חג החנוכה. התאספו למעלה ממאה יהודים, ואבא ואני ערכנו קונצרט יחד עם עוד כמה

הניגון הוא קולמוס הנפש, וכבר ידועות ומפורסמות המעלות הנפלאות שנאמרו על-ידי אבות החסידות בגודל מעלת הניגון. אולם מעלת הניגון שמגיע דרך מיתרי הכינור בצליליו העדינים והמיוחדים – גדול כוחו פי כמה, לעורר את האדם לתשובה ולהתעלות הנפש. הכנר בעל השם העולמי מירל רזניק הגיע להבנה במעלת הניגון החסידי ועוצמתו, דווקא דרך הכינור שלו.

רזניק חי בילדותו תחת השלטון הקומוניסטי, וכיום הוא מגדולי הכנרים בעולם. הוא מפאר בהשתתפותו קונצרטים עולמיים שם הוא מנגן מזמרותיו. לא רבים יודעים כי בחלל הכינור שלו נמצא דולר שקיבל מידי הקדושות של הרבי מה"מ, ובו הוא רואה את סגולת הצלחתו, וה"נשמה היתרה" המפעמת בו בשעת הניגון.

אימים אין-ספור. לאחר אותם חודשים בהם התעללו בנו נפשית, נוצרה אפשרות לשלוח מכתבים לכל העולם, ובין היתר הם הגיעו ליהודים בווינגטון שהחלו להרעיש עולמות, וכעבור זמן קצר שוחררנו.

לאחר שחרורם, עלה רוניק לארץ. היה זה בשנת תשל"ו. זה היה החלום שלי לעלות לארץ", הוא אומר ועיניו נוצצות.

'ארץ ישראל נקנית ביסורים', אומר מירל רוניק. עובדת היותו כנר בעל שם ידוע, בעל תואר שני ומקום ראשון בתחרויות בינלאומיות ברומניה ובלגיה, לא עזרו לו בשעה שהגיע לישראל. הוא התקבל במרכז הקליטה בכפר סבא שם למד עברית, אך בכינור לא אפשרו לו לנגן. לפרנסתו נאלץ לעבוד כשומר לילה. רק לאחר מספר שנים מאז עלותו ארצה, הצליח להתקבל לתזמורת 'קול ישראלי' שם החל את דרכו בנגינה הישראלית.

מירל החל לתרגל בישראל דווקא את הניגונים החסידיים שזכר מבית אבא, שהיה חסיד ויז'ניץ במקורו. את "שיעורי הבית" שלו עשה דווקא על המוזיקה החסידית בארועים פרטיים כמו בר מצוות, חתונות חסידיות וכינוסים שונים. אט אט טיפס במעלות סולם הכנרות והגיע עד לפיסגה

גם כיום לא יכול רוניק לשכוח את המעמד הנשגב ההוא, כאשר עיניו של הרבי ננעצות בו ולמעשה פולשות לתוכו ואומרות לו את הכל. הוא זוכר כל פרט מאותה פגישה מרטיטה: עוד לפני שהצגתי את עצמי, הרבי אמר לי 'יש לך תפקיד בעולם ואתה צריך לנצל אותו למען עם ישראל'

המוסיקלית, כאשר היום הוא נחשב לאחד מגדולי הכנרים בעולם.

ת אותה תחושה מיוחדת של שליחות דרך מיתרי הכינור, קיבל רוניק לאחר הפגישה שלו עם הרבי מלך המשיח באחת מחלוקות הדולרים בשנת תשמ"ז.

גם כיום לא יכול רוניק לשכוח את המעמד הנשגב ההוא, כאשר עיניו של הרבי ננעצות בו ולמעשה פולשות לתוכו ואומרות לו את הכל. הוא זוכר כל פרט מאותה פגישה מרטיטה: עוד לפני שהצגתי את עצמי, הרבי

הוא מופיע במאות קונצרטים ברחבי העולם, שם הוא מנגן בעיקר מוזיקה קלאסית, "אבל תמיד אני אוהב לשלב מוזיקה חסידית. אני מבחין שגם הגויים נדלקים כאשר מנגנים מוזיקה חסידית..."

"ניגון נשמתי מדליק את הנפש, ובעיקר את הנשמות היהודיות התועות", הוא אומר. הכינור מבחינתי הוא רק האמצעי. המטרה היא להשיב את הנפש היהודית למקורה. הקב"ה נתן לי את הזכות לנגן על כינור ובכך

הנשמה שבינור. מירל רזניק מנגן בהתוועדות י"ט כסלו בגבעתיים

כ שאנו נפגשים בביתו בגבעתיים, הוא רץ מיד אל המקורות. "אני אמנם לא אדם דתי, אבל דבר ראשון הם המקורות שלנו". הוא מפליג לכינורו של דוד המלך שהיה מעיר אותו בחצות לעבודת הבורא יתברך, ומגיע עד כינורו של המלך המשיח שיהיה משמונה נימין, הוא יודע לצטט.

מעלת הכינור אינה פשוטה כלל ועיקר; הכינור עוזר לנו להתקשר יותר לקב"ה, כלי הכינור מעניק ממדים של עמקות מיוחדת לניגון שמושר. בליווי הכינור אנחנו יכולים לצלול עד תהומות הנפש ולינוק משם את כל הקדושה והרוחניות. לא בכדי היה דוד המלך או הלוויים על דוכנם פורטים על נימי הכינור, אומר רזניק.

● **מה יש בכינור שאין בכלים אחרים?**

מבחינת רזניק זו כמעט שאלה של כפירה בעיקר: "מה פירוש?" הוא נזעק. הכינור בצליליו העדינים נותן ליהודי את שלווה

באחד הימים הנחתתי את הכינור

בתוך רכבי ויצאתי לסדר

סידורים, כאשר גנב פרץ את

הרכב וגנב את הכינור מתוך

המכונית נכנסתי להיסטריה גם

בגלל הכינור העתיק וגם בגלל

הדולר של הרבי שהרגשתי כי

הוא נותן לי את הכוחות

המיוחדים בהופעות שלי...

אמר לי יש לך תפקיד בעולם ואתה צריך לנצל אותו למען עם ישראל. הייתי המום מהמשפט כאשר כבר בתחילת הפגישה הרבי הגדיר במדויק את תפקידי עלי אדמות.

ניסיתי לספר לרבי מי אני ומה אני עושה, אבל הרבי חייד, כאומר 'אני יודע עליך הכל'. ואז הרבי המשיך לומר: דרך הניגון תעזור הרבה לעם ישראל, וזה יביא תועלת לעם ישראל..."

גם כיום, ארבע-עשרה שנה לאחר אותה פגישה עם הרבי, מתקשה רזניק לעכל את אותה פגישה שהייתה מבחינתו מכרעת ביותר. מאז כל ההסתכלות שלי על הניגון בכינור השתנתה, הוא אומר, אני רואה כשליחות חיים לאחד את כל עם ישראל דרך הכינור.

מירל הוא איש של הרבי" – אומר השליח הרב יוסף יצחק בקרמן מגבעתיים ואפשר בהחלט להסכים למשפט הזה. הוא יהודי עם לב חם וסוער ביהדות. אמנם אינו לבוש כחסיד, אבל בנשמתו בוערת אש חסידית יוקדת..."

הנפש ואת כיוון הדרך להתחבר לקב"ה".

כבדרך אגב, מוסיף רוניק ומציין כי הכינור הוא אחד מכלי הנגינה העתיקים ביותר בעולם, וכי הכינור של תקופת דוד המלך הוא שונה מהכלי המקובל היום. הכינור העתיק היה של שלושה מיתרים, ואילו אצלנו כיום הוא של ארבעה מיתרים".

רוניק מתעסק רבות עם מוזיקה ונגינה חסידית. במהלך שנות עבודתו התוודע לנגינה החסידית החב"דית וגם הכללית. הוא עיבד דרך מיתרי כינורו את ניגוני חב"ד, גור וזיניץ.

בחג-החגים, י"ט כסלו שנה זו, ניגן רוניק בהתוועדות המרכזית שנערכה בעירו גבעתיים. בחינם. הופעה שווה עשרות אלפי דולרים. הוא הרגיש צורך פנימי עז לתת את ההופעה הזאת עבור בית חב"ד ללא תמורה, כתשובה לרדיפות שרודפים פוליטיקאים מקומיים את אנשי חב"ד בעיר ובראשם הרב יוסף יצחק בקרמן.

קודם כל אנחנו יהודים וצריכים לדעת שיהדות הוא הדבר הראשון בחיים", אומר מירל, ולא מפסיק לזעום לנוכח ההתנכלות נגד בית חב"ד בגבעתיים.

קשה לעצור את שטף דיבורו בענין זה יסודי ומהותי בחיי העם היהודי: מה שעשו לרב בקרמן זו בושה וחרפה. ראיתי את המפעלים הגדולים והיפים של חב"ד בגבעתיים. כמה שנאה יש לאנשים נגד כל דבר של יהדות. חב"ד נותנת ליהודים לאכול ואלו מגיעים עם שנאה ורוצים לזרוק אותם! – שואל בכעס מירל רוניק – מי היה עושה את 'בית התבשילי' אם לא הרב בקרמן? – הוא ממשיך להקשות.

רוניק גם למד שיעורי יהדות עם מי שהוא מגדיר "ידידו הטוב", הלא הוא הרב מרדכי (מוטי) גל מנהל בית חב"ד ברמת גן.

שוב ושוב הוא מזכיר את הפגישה שלו עם הרבי, "פגישה ששינתה את חיי". מאז הדולר שקיבל נמצא בקביעות בתוך הכינור האישי שלו, ששוויו למעלה משבעים וחמש אלף דולר! הדולר של הרבי שבתוך הכינור נותן לי את ההשראה לנגן ולנסות לאחד את עם ישראל".

בקשר לכך הוא מספר בהתרגשות סיפור 'מופת': כינור, כמה שהוא יותר עתיק, כן הצלילים שלו יותר משובחים וממילא עלותו גדולה מאד. את הדולר שזכיתי לקבל מהרבי הכנסתי לאחד מהכינורות היקרים שלי.

זה היה כשנה לפני מלחמת המפרץ. באחד הימים הנחתי את הכינור בתוך רכבי ויצאתי לסדר סידורים, כאשר גנב פרץ את הרכב וגנב את הכינור מתוך המכונית. נכנסתי להיסטריה גם בגלל הכינור העתיק וגם בגלל הדולר של הרבי שהרגשתי כי הוא נותן לי את הכוחות המיוחדים בהופעות שלי. התקשרתי לאולפני הרדיו והעיתונות כדי שיפרסמו על גניבת הכינור וביקשתי שמי שימצא אותו

הוא נמצא בכל האופרות

החשובות והקונצרטיות

העולמיים. רוב ימות השנה

מירל לא נמצא בישראל הוא

מסתובב בין קונצרטים אחד

למשנהו ברחבי העולם. הוא לא

מסתחרר מהתהילה, ותמיד הוא

מנסה למצוא את היהודים

שמגיעים למקומות אלו: "אני

מנסה ליצור קשר, ולעיתים גם

נותן על הבמה כמה מילים

יהודיות כדי להזכיר למי שצריך

לזכור"

יחזיר אלי הן בשל הערך הגדול שלו, והן בזכות הדולר של הרבי שנמצא בתוכו.

ואז היה הנס הגדול. המשטרה מצאה את התיק של הכינור. בתחילה רצו לפוצץ את הכינור כיוון שחשבו שזהו חפץ חשוד, אבל בסוף החליטו משום-מה לא לפוצץ והכינור נשאר שלם, וגם הדולר של הרבי נשאר שלם

בתוך הכינור. לי אין ספק" – הוא אומר בעיניים נוצצות מהתרגשות – כי בזכות הדולר של הרבי גם הכינור ניצל ונשמר מכל רע. לאחר המקרה הזה, המשכתי לנגן בכינור בחיבה יתירה...

● איך התרשמת מפגישתך עם הרבי?

כשראיתי את הפנים של הרבי, הבנתי כי מדובר באדם לא רגיל. קשה להגדיר את האישיות הזאת. האור שבקע מעיניו של הרבי תפס אותי כבר ברגע הראשון. ראיתי פני מלאך...

את הייחודיות של הכינור שלו הוא זוקף אודות לברכה שקיבל מהרבי מלך המשיח, מאז הוא גם מרגיש את הנשמה של הכינור". הרבי העניק לו משמעות חדשה לניגון בכינור, ומאז רוניק מנגן על אופרה אחרת. לא פלא שהגיע להיות מהעשיריה הפותחת של נגני העולם.

מירל מנגן רבות בקונצרטים חסידיים וגם בבתיים של רבנים ואדמו"רים מכל החוגים שלא הפסיקו להתפעל מהעוצמה הגדולה והיכולת הנדירה המופקת מנגינתו: "לכולם אני אומר שהכח לנגן ולקרב את עם ישראל, ניתן לי מהרבי שהעניק לי משמעות חדשה לגבי הניגון בכינור".

כאמור, מירל רוניק ממלא אולמות גדולים ברחבי העולם כולו. מסידני שבאוסטרליה, לוס אנג'לס, יבשת אירופה. הוא נמצא בכל האופרות החשובות והקונצרטים העולמיים. רוב ימות השנה מירל לא נמצא בישראל הוא מסתובב בין קונצרטים אחד למשנהו ברחבי העולם. הוא לא מסתחרר מהתהילה, ותמיד הוא מנסה למצוא את היהודים שמגיעים למקומות אלו: אני מנסה ליצור קשר, ולעיתים גם נותן על הבמה כמה מילים יהודיות כדי להזכיר למי שצריך לזכור".

לפעמים אפילו הוא לא אומר כלום. הוא רק נותן קטעי מוזיקה יהודית-חסידיית-נשמתיית והשאר נעשה מאליו. יהודים מתעוררים. הכינור הוא כלי מאחד שמגשר על כל הפערים שבעם ישראל".

● לסיום?

המטרה שלי לקרב יהודים דרך הכינור. כפי שאנו רואים בתורה לכינור יש כח גדול מאד. הכינור משיב את היהודי למקור מחצבתו ובכוחו לאחד את כל עם ישראל וזוהי מטרת העיקרית. היהדות היא הבסיס וכולנו צריכים להיות מאוחדים.

הסכין שנבדקה בעיצומה של "יחידות"

"נכנסתי אל הקודש פעם שנייה. הרבי נטל אותה מידי, קם ממקומו וניגש אל החלון. הרבי, מצדו, לא אמר דבר על כשרות הסכין, אך אמר שישלח אתי מכתב לליובאוויטשער מיניסטער בוילנה" • תיאור יחידות נדירה אצל כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע - ממקור ראשון

מאת א. מיכאלי

וסיפק בהידור את צרכי הקהילה הקטנה. יהודי העיירה העניקו לו את הכבוד הראוי בשל היותו גם ירא-שמים ותלמיד חכם, ונהנו מעצותיו והדרכותיו.

עם פטירת הרב הקודם פנו אליו התושבים בבקשה שיטול על עצמו את תפקיד הרבנות. הרב שבתי נענה וניהן כרב העיירה במשך עשרים שנה. יצויין, כי היתה זו עיירה קטנה מאוד ומרבית יהודיה התפללו באותו בית הכנסת.

כחסיד חביב ומקושר בלב ונפש לכ"ק אדמו"ר הרשי"ב נ"ע, השתדל להעניק גוון חסידי לבית הכנסת. וכך, בכל שבת בין מנחה לערבית בזמן הקדוש והנעלה "רעווא דכל רעוויין" נהג לחזור מאמר חסידות בפני המתפללים.

פרנסה בשפע לא הצליח הרב שבתי ע"ה להפיק ממלאכת השחיטה. שכן, כמה תושבים כבר נזקקו לשחוט בעיירה קטנה,

הרה"ג מנחם מענדל אלפרין

בצהרי יום קסום ונעים, כזה שלא רואים הרבה בניו יורק הקרה במיוחד בתקופה זו, עליתי לדירתו של הרב הגאון **מנחם מענדל אלפרין**, מזקני חסידי חב"ד ומנכבדי תושבי שכונת קראון הייטס, לשמוע ממקור ראשון על יחידות מעניינת ונדירה בתוכנה שזכה לחוות אצל הרבי הריי"צ נ"ע.

על הרקע למעשה כמו גם כמה פרטים ביוגרפיים להאירו, תקראו בשורות הבאות; אך כבר בפתח הדברים, אציין, שההתרגשות מהסיפור לא הרפתה ממני משך מספר שעות אחר שמיעתו.

ומעשה שהיה כך היה:

רבה של העיירה קרוויץ בפלך וילנה, נפטר בצעירותו והותיר אחריו יתומים קטנים. באותה עיירה גר הרב שבתי אלפרין ע"ה עם רעייתו ושמונת ילדיהם. האב, הרב שבתי ע"ה, שימש במשרת השוחט-ובודק,

ואז פתחה האמא חנות מכולת קטנה. הלוקוחות היו בעיקר גויי העירייה והסביבה.

ואולם צרה עינם של בעלי החנויות היהודים בעסק שפרח ושגשג. הם טענו כי זו השגת גבול ממש. ולמרות שכעסם היה גדול, שככה הסערה כעבור תקופה קצרה והחיים שבו למסלולם: האב המשיך במלאכת השחיטה והאם ניהלה את החנות.

השנים חלפו ביעף. יום אחד, נפל הרב שבתי למשכב תקופה מסוימת אחרי שחש כי קשה עליו מלאכת השחיטה. הרבנית, החלה להפציר בבנה מנחם מענדל ללמוד את המלאכה ולהחליף את האב בעבודה. ואכן, הבן נסע לעיירה אחרת ללמוד את מלאכת השחיטה. בינתיים נפטר האב, ובעיירה התפרסמה ידיעה על 'חילופי גברי' צפויים. התושבים החלו לגלות התנגדות. הם הצהירו בבירור שלא יסכימו למינוי הבן בשום פנים ואופן. לטענתם, במשרת "כלי קודש" לא יכול לשמש עשיר, כי זאת מלאכת עניים צנועה...

היתה זו, למעשה, אמתלת-כיסוי לזעם סמוי שלא חלף מעידן פתיחת העסק.

"לא ידענו מה לעשות – מספר הרב אלפרין – אמא כמובן מאוד התנגדה להתפתחות מחלוקת חדשה, ומאידך, כאשת שוי"ב ונצר למשפחת שוי"בים מדורי דורות חפצה מאוד שהמסורת לא תפסק."

החליטה האם ויעצה לבנה שייסע לרבי (הריי"צ נ"ע) ויספר את כל המאורע. הרבי כבר יורה מה נכון לעשות. היא ביקשה שיקח אתו גם את סכין השחיטה שברשותו. הבן תמה על ההצעה אך האם התעקשה שזה חשוב. הבן החליט לציית וצירף את הסכין לתיק חפציו.

היה זה בשנת תרח"צ. באותה תקופה שהה הרבי הריי"צ בנאות-דשא בקצה האחר של פולין, והנסיעה היתה ארוכה מאוד. הרב מנחם מענדל הגיע למלון בו שהה הרבי בשעות הבוקר המאוחרות. באותו יום הגיע מרוסיה החסיד המשפיע ר' שמואל לויטין ע"ה, ונמסר כי הרבי לא יקבל ליחידות איש מלבדו במהלך כל היום. היחידות של הרב אלפרין נקבעה אפוא למחר. וכך היה.

בהערת אגב). אחר-כך העביר את צפרנו על חוד הסכין, ואז הורה לי שאבדוק בעצמי.

"לא נגשתי לחלון, כמובן, אחרי שהרבי עשה זאת, אבל העברתי כנדרש את הצפורן על הסכין. לא אמרתי דבר. הרבי, מצדו, לא אמר דבר על כשרות הסכין, אך אמר שישלח אתי מכתב לליובאוויטשער מיניסטער בוילנה (בא הכוח של הרבי בעיר), ובדרך חזרתי הביתה – שאעצור שם ואתן לו את המכתב.

"הבנתי שהיחידות הסתיימה. התחלתי לומר כמה מלות-פרידה כאשר הרבי הגיב בשואלו "מדוע אתה ממחר כבר לחזור?" ענית, שאמי מתגעגעת מאוד ובקשה שאשוב מהר ככל האפשר. הרבי הורה לי להשאר מספר ימים ואמר ש"נמצאים כאן שני בחורים מהשיבה והם ילמדו אתך חסידות" (אחד מהם הוא הרב שניאור זלמן גורארי).

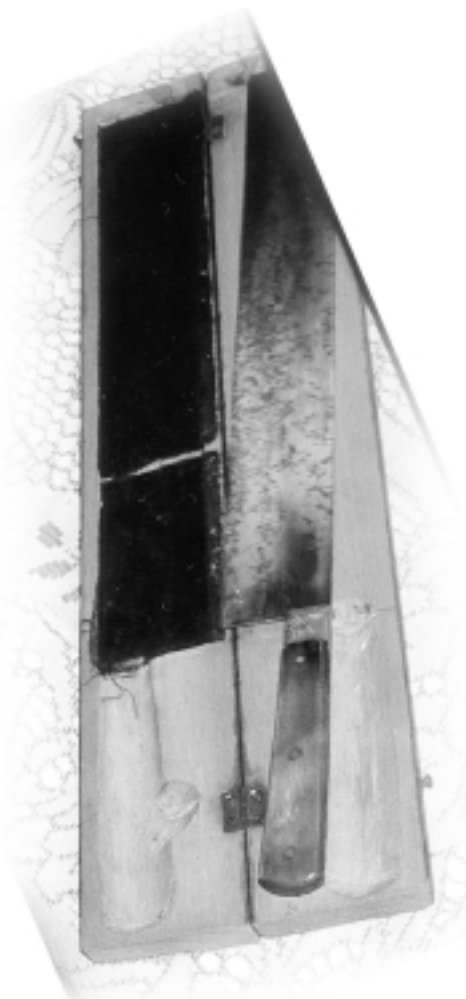
"נשארתי כהוראת הרבי עוד כמה ימים בהם למדנו חסידות בחיות, ואחר כך נסעתי הביתה. בדרך עצרתי בוילנה, מסרתי את המכתב לימיניסטרי. לא ידעתי מה נכתב בו וגם הוא לא שאל אותי כמובן. די היה בכך שהמכתב נמסר ליעדו.

"הגעתי לעיירה. בינתיים התפרסמה בין התושבים ידיעה שהרבי שלח שליח מיוחד למקום, וכולם מתבקשים להתאסף בבית הכנסת אחר התפלה לשמוע את דבריו.

"אחרי תפילת ערבית, התרכזו כולם סביב השליח שניצב על הבמה מוכן לקיים את שליחותו ולהעביר את המסר המיוחד של הרבי ליהודי קריוויץ. בפתח דבריו סיפר שבידיו מכתב לקהל מאת הרבי, וקרא את המכתב בו הרבי תומך בכך שאת מקומו של השוחט הרב שבתי ע"ה ימלא יבדלחט"א בנו מנחם מענדל.

"בין הנאספים נוצר רעש גדול. הם לא הסכימו להסיר את התנגדותם. ככלות הכל לא היה מדובר בחסידיים, למרות שכבוד הרבי היה יקר בעיניהם. בסופו של דבר המינוי לא יצא אל הפועל."

הייתה זו למעשה, חוויה מרגשת שהמחישה באופן די נדיר וייחודי דאגת הרועה לצאנו – רבי לחסיד.

ה'חאלף' שנבדק ע"י הרבי

"נכנסתי בחרדה ויראת כבוד אל הקודש" – מתאר הרב אלפרין את היחידות המרתקת – והרבי קיבל אותי במאור פנים. סיפרתי לרבי על אבי שהיה השוחט בעיירה. הרבי שאל מספר שאלות ואחר שהשבתי עליהן, תיארתי את המתרחש עתה בעיירה אודות ההתנגדות הלא-מוצדקת לקבלתי במשרת השוחט.

"הרבי הביט בי ושאל: "דו האָסט אַ חאַלעף?" (יש ברשותך סכין שחיטה?). נדהמתי מהשאלה. לא חשבתי שהרבי יבקש לראות את הסכין. ענית לרבי שזה נמצא בחדרי והרבי הורה לי להביאו.

"נכנסתי אל הקודש פעם שנייה עם הסכין. הרבי נטל מידי את הסכין, קם ממקומו וניגש אל החלון. הרבי הסיט את הוילון, ובחן את הסכין לאור השמש (רבים אינם יודעים שבדיקת סכין אינה רק באמצעות הצפורן, היא קודם כל צריכה להתבצע לאור שמש" מעיר הרב אלפרין

החסיד שביקש מהרבי הריי"צ אודות המצב בארץ ישראל באופן של "מה בקשתך עד חצי המלכות"!

התוועדות
כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע
בפירסום ראשון

לקראת חג הפורים הבעל"ט הננו מדפיסים
בפירסום ראשון פרק נוסף משיחות הקודש
של הרבי הריי"צ • חג הפורים תש"ח

מוגש ע"י הרב ברוך שלום כהן
בעריכת י. בן ברוך

מה שמעזריטש פעלה על אדמו"ר הזקן

ברצוני לומר (ודבר מקובל) אימרה מכ"ק
אדמו"ר [אדמו"ר מהורש"ב] – אשר באמת
כשחוזרים על אימרה צריך לומר ולתאר את
הזמן המקום והמצב בו נאמרה אימרה זו, ואז
היא אימרה חיה (א לא לעבעדיקע), אך מכמה
טעמים צריך אני להעלים זאת עתה.

שאלו את אדמו"ר הזקן: מה פעלה
מעזריטש? (הכוונה מה מעזריטש פעלה עליו)
והשיב: מעזריטש גילתה בי את פנימיות האור
של הבעל שם טוב, הבעל שם טוב המשיך
בתוכו את פנימיות האור של נשמת הרשב"י
[ר' שמעון בר יוחאי]!!!

עיקר החסידות הוא "חג"ת"!

עיקר החסידות הוא "חג"ת", אף על פי

הוא למעלה מהשגה.

כי השגה הוא לפי ערך המשיג, ולפי אופן
המושג, משא"כ הודאה הוא בהעצם הבלתי
מושג.

בהשגה שייך קושיות – אשר באמת בזה
מתבטא המעלה של השגה, וכפי שרואים אצל
מלמד שהוא בר פועל, הרי לא רק שהוא יכול
לומר את הענין בפרטיות אלא כאשר הוא
לומד עם תלמיד אינו אומר לו את הענין
בפשיטות, שהכל יהיה מובן אצלו, אלא הוא
אומר לו את הענין באופן כזה שהתלמיד
ישאל: רבי, הרי זה קשה! וזה מרחיב אצל
התלמיד את כלי השכל – לא את כלי ההשגה
אלא את כלי השכל.

אך כל זה הוא במה ששייך להשגה,
משא"כ על ידי הודאה הוא לוקח את העצם
– על ידי זה שהוא מודה העצם שלו מתמסר
(גיט זיך איבער) לעצמותו ית'.

מהו "דבר מלכות"?

בכל שמחה חסידית ובפרט אצל חסידי
חב"ד נהוג להתחיל עם אמירת "דבר מלכות"
מהבעל שם טוב ותלמידיו, מהמגיד
מעזריטש ותלמידיו – הם הרי הרביים של
הרבי אדמו"ר הזקן, – אצלינו (אצל חסידי
חב"ד) כשאומרים "רבי" סתם הכוונה
לאדמו"ר הזקן.

"דבר מלכות" הוא ענין של הודאה, לכן
בכל יום בבוקר ההתחלה אצל יהודי הוא מיד
עם "מודה אני", עם זה הוא התחיל היום, עם
זה הוא התחיל אתמול, שלשום, ובשבוע
שעבר, ובשעה שעברה, ועכשיו הוא אומר שוב
"מודה אני".

בין הודאה להשגה

"מודה אני" הוא הודאה שלמעלה
מהשגה, ישנה הודאה וישנה השגה, והודאה

שבחסידות הוא "חב"ד", מכל מקום העיקר הוא "חג"ת".

ישנו ראש ולב, השכלה ועבודה, הבנה והרגש (געפיל), לימוד ותפילה: הראש צריך לרדת ולימשך בלב, ההשכלה בעבודה, ההבנה בהרגש, והלימוד צריך לרדת ולימשך בתפילה – הלימוד הוא בשביל התפילה, התפילה הוא בשביל מה שאחרי התפילה, היינו העבודה של כל היום.

לעשות חלל בלב האבן

התפילה צריכה לעשות חלל בהאבנים, שמאבנים ("פארשטיינען") את הלב – לב האבן. על ידי התפילה הוא פותח חלון שיאיר בתוכו אור, ואינו נותן לרוחות רעות ליכנס.

צחצוח הכלי והמשכת החיות

האור האלקי שנימשך על ידי עבודה פועל המשכת החיות וצחצוח הכלי – על פי פשוט הכוונה ב"צחצוח הכלי" הוא לא להיות פרא אדם, הוא מדמה לעצמו שהוא משהו, וכאשר הוא עושה טובה ליהודי הוא טופח על כריסו ("פאָטש זיך אין בייכעל"), וזהו צחצוח הכלי שלא יהיה פרא אדם. ו"המשכת החיות" הוא לעורר את עצמו ("אָפּ מינטערען") בכל רגע, וזהו על ידי עבודת התפלה.

ה"אשמנו" החסידי

החסידים הם הרי פקחים, ולכן אינם מעלימים את הטוב, וגם יודעים את הלא טוב. הוא אומר "אשמנו בגדנו", הרי כולם אומרים "אשמנו בגדנו", אך ה"אשמנו" החסידי הוא לא סתם לומר את המילים "אשמנו", אלא זה צריך לחדור בו ("אריינדרינגען"), לדעת מה זה "אשמנו", מה זה "בגדנו". והעיקר הוא שצריך להתפלל.

כדי שזה יחדור בו צריך הרבה משקה

(כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א סיים): כדי לשמוע אימרה זו צריך ליקח הרבה משקה!

ובפרטיות כדי שאימרה זו תחדור בו ("דערהערן") צריך מאד הרבה משקה! ועד בפרטי פרטיות צריך שיחיה עם הענין (דורך

מהפה מריח, וכל האברים אינם כפי שהם צריכים להיות, אך כאשר מאיר היום רואים את הכל.

רואם שעתה כבר מתחיל להאיר, והרי לאחרי (תיקון) חצות צריך האדם לשמח את עצמו בדברי תורה, כפי שהיו נוהגים בעבר, וזוהי ההכנה לתפילה.

היום אין שום מהות כלל!

השמות והכינויים כמו: משכיל ועובד לא התחלפו אצל החסידים, אך המהות השתנה, המהות היא מהות אחר לגמרי, אין זה המהות כפי שצריך להיות.

כאשר ישנו מהות קטנה הרי זה בכל זאת משהו, וכאשר הוא מתעסק עם מה שצריך להתעסק הרי "זה הקטן גדול יהיה", ואז ממהות קטנה ניתן להגיע למהות גדולה, אך היום אין זה שום מהות כלל! ללמוד הם יודעים, אך להתפלל הם מתעצלים, ועושים לעצמם חיים קלים.

ללא עבודה הוא מבזה את תורת החסידות!

הוא קורא לעצמו "משכיל" אך הוא בבחינת "לא ידע מאי קאמר", לא רק שאינו יודע מה שהוא אומר, אלא גם אינו מבין מה שהוא עצמו אומר ומה שהשני אומר! יש לו כח הדיבור ולכן הוא מפטפט ("באַלעבאַטשעט" "לאַפּאַטשעט"), הוא יכול לומר: אדמו"ר הזקן אומר בתורה אור או בלקוטי תורה כך והצמח צדק בהגה"ה אומר כך, הרי זו סתירה! אך הוא עצמו אינו יודע מה שהוא אומר ואינו יודע מהי הסתירה [בנוסח אחר: אף על פי שאדמו"ר הזקן והצמח צדק אינם אומרים כך, הוא אומר: אז מה!]

אך, משכיל זה עם הדיבור שלו אינו מזיק כלל לעצמו, וכן עבור הזולת אינו היזק כלל. אך עבודה ללא מדות חסידות אז הוא הרי מבזה את תורת החסידות! "פוק חזי מאי עמא דבר" – "דבר" גם מלשון "דיבור", היינו מה אנשים אומרים עליו: הזהר חסיד! האלו מדות חסידות!?

הרביים עוזרים מלמעלה

כאשר הרביים הנשמות שלמעלה מהגופים יתערבו, הם יכולים לעשותו לבעל

איננו מתערבים בסדרי ההנהגה (המדינית)!

החסיד ר' מיכאל דווארקין אמר לחיים, ואיחל: שהשם יתברך יעזור שיהיה שלום בעולם. וביקש מהרבי אודות המצב בארץ ישראל. באופן של "מה בקשתך עד חצי המלכות"! [זה היה לפני מלחמת השחרור].

וענה כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א: אין פאָראַדקעס מישען מיר זיך ניט! (בסדרי ההנהגה (המדינית) איננו מתערבים). נוסח ב': אין צריך להתערב. והשם יתברך יעזור שהכוונה הפנימית תושלם בחסד וברחמים.

הוא חושב שהוא "חסיד" מלידה!

פעם היו עושים פחות, אך המעט שעשו היה עשוי כדבעי והיה פועל יותר, הם היו קשורים עם פנימיות העצם. אך היום הוא כלום, לא עושים מאומה, הוא מרמה את עצמו וקורא לעצמו: משכיל, עובד, חסיד.

היום ישנו "חסיד" מלידה ("אָ געבאַרנער חסיד") "משכיל" מלידה, "עובד", מלידה – בשעה שהמוהל תיקן אצלו את מה שצריך ואמר "זה הקטן גדול יהיה", הוא חושב שבוה הוא כבר נעשה חסיד!

היום אין את (ההכנה) לפני התפילה אין את התפילה, ואין את האחר התפילה. הם עדין לא התחילו לעסוק בעבודה, האברכים ובפרט תלמידי התמימים אינם עוסקים בעבודת התפילה, עד שלפעמים זה גועל נפש להביט על אברך ללא עבודה!

מתקרבים לאור היום – הגאולה!

הזמן הוא קצר! לפי גודל החושך שבעולם, רואים שאנו כבר מתקרבים לאור היום – הגאולה! אינני מגביל כל זמן, לא צריך להגביל כל זמן ואסור להגביל זמן, מי שכן מגביל זמן (לגאולה) הרי זו הוראה, שאינו יודע.

בלילה כאשר חשוך, לא רואים שהבגדים המה מלוכלכים, השערות הם פרועות (צוקידלט, צו פודעלט), העיניים דבוקות,

מום למשך כל ימי חייו. קשה ואינני רוצה לדבר בצד הלא טוב, אני רוצה לדבר בצד הטוב ואזי ידעו גם את הלא טוב.

כאשר הרביים רואים שמישהו רוצה לעשות טובה לזולת באמת עם תשוקה, אף שאין זה לפי ערכו ומצבו הגשמי, עוזרים לו הרביים ומגביהים אותו למעלה ממדרגתו, באין ערוך לערכו ומצבו הגשמי, עד שיוכל לפעול את מה שברצונו לעשות.

ללכת לאט לאט

אצל חסידים הסדר הוא ללכת לאט לאט לא לחטוף, כאשר חוטפים יכול הוא לאבד את עצמו, אלא צריך ללכת בסדר והדרגה צעד אחרי צעד, אך עם תוקף, החסרון הוא שאין מביאים את זה לידי פועל צריך להיות "טאפארו דא פלאחוי!" (הגרזן על העץ).

חסידים תופסים

את היצר הרע בידים!

תורת החסידות מראה לאדם איך לתפוס את היצר הרע ביד, היצר הרע הוא "קלוגינקער" (מתחכם) עם כל החכמות שלו, הוא תמיד מתחמק. הוא אומר לאדם: אני הרי אמרתי לך קודם.

אמנם האדם אינו אשם בכך, כי הוא כך מצד המצב שלו, אך צריך להכיר אותו (את היצר הרע), חסידים תופסים את ה"קלוגינקען" ביד! וכמעשה הידוע עם ר' נחום מטשערנאביל אודות המאה רענדלאך (מאה רובל כסף) שקיבל, וההבחנה שכלית שעשה¹.

להבין את מה שהוא רוצה ולחיות עם מה שהוא!

אצל כ"ק אדמו"ר [אדמו"ר מהורש"ב] היה רגיל על לשונו לומר אימרה תוכנית ופנימית (בשם אדמו"ר הזקן):

אדם צריך להבין מה שהוא רוצה, ולחיות ("איבער לעבען") עם מה שהוא! – כאשר הוא ידע מה שהוא רוצה, אזי הוא יחיה עם מה שהוא [נוסח ב': כאשר הוא יחיה עם מה שהוא, אזי יבין את מה שהוא רוצה], ואזי הוא יחיה עם זה באופן מואר יותר.

בין מדות טובות למדות חסידות

אצל חסידים צריך להיות מדות חסידות, לא רק מדות טובות אלא מדות חסידות! מדות טובות ישנם אצל כל בני ישראל, אצל כל יהודי יש טוב, אך כדי לראות את זה צריך להביט על זה עם זכוכית מגדלת ("א פאקטיוו", "א פארגרעסערונגס גלאז").

אך מדות חסידות הם מדות נעימות, היינו שכאשר הוא עושה טובה לזולת לא נרגשת הטובה שעשה אלא נעימות מתיקות ("זיסקייט").

משא"כ מדות טובות הוא פרווה, הוא עושה טובה לזולת מצד רחמנות, זה יותר טוב מכלום, אך אצל חסידים צריך להיות מדות חסידות.

כל בני ישראל יכולים להיות שומרי תורה ומצוות

הראש סתום ("פארהאמערט") והלב מאובן ("פארשטיינט"), השם יתברך יעזור

שנסיר את הסתר המוח והעלם הלב. שהשם יתברך יעזור לכולם בהרחבה ויפתח ("אויפרעכטען") את לבבות בני ישראל ואזי יראה אצל כל בני ישראל איך שהם יכולים להיות שומרי תורה ומצוות!

מוכרחים להתעסק בעבודת התפלה!

(כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א סיים): מצד חומר הענין הנני רוצה להזהיר שוב: מדוע אין עוסקים בעבודת התפלה? אברכים חסידיים ובפרט תלמידי התמימים מוכרחים להתעסק בעבודת התפלה! והשם יתברך יעזור שזה לא יהיה רק בדיבור, אלא שזה ירד בעבודה בפועל, ושנתראה בשלום ושדיבורים אלו ירדו בפנימיות.

ניגון הכנה לניגון של אדמו"ר הזקן

כשניגנו את הניגון של הבינוני צוה כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א לחזור עליו כמה פעמים.

לפני שניגנו את ניגון הדי' בבות מכ"ק אדמו"ר הזקן, אמר כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א:

צריך לנגן את ניגונו של אדמו"ר הזקן, אך לפני כן צריך להתבונן, אולי ינגנו לפני כן ניגון של אבי [אדמו"ר מהורש"ב]. וניגנו את הניגון הידוע הנקרא "דער ראסטאוער ניגון", ואח"כ ניגנו את ניגון הדי' בבות.

(1) ראה בארוכה ספר השיחות תש"ג ע' 66

ואילך.

289-9607 (03)

זהו מספר הטלפקס של מחלקת החדשות שלנו בארץ הקודש

הקשי עלך אצולק כולו

שפע ברכות ואיחולים לבניים

לאבינו היקר, הגאון החסיד
הרב ישעיהו הרצל שליט"א

רב העיר נצרת עילית

ולאחינו החשוב היקר והנעלה
אהוב ונחמד על הבריות

הת' **מנחם מענדל** שי

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג
חנה ברושנסקי שתחי

ומשנה ברכות לזקננו

הגה"ח רבי **פנחס לייבוש** וזוגתו שיחי **הרצל**

יהי רצון שיוכו לבנות בנין עדי עד מתוך הרחבה
בגשמיות ורוחניות, ואך טוב וחסד יהיה מנת חלקם
תמיד כל הימים ונזכה יחדיו לקבל פני כ"ק אד"ש מה"מ

תיכף ומיד ממש מתוך שמחה וטוב לבב

משה צבי וחני ומשפ' היילפרין

שניאור זלמן וחני ומשפ' הרצל

מנחם מענדל הכהן ונחמה דינה ומשפ' פרידמן

יוסף חיים וחוי ומשפ' רוזנבלט

שלמה ודבורה לאה ומשפ' רוזנבלט

שלום בער וגולדי ומשפ' הניג

משה דובער ושיינע אסתר ומשפ' ליפש

שלום דובער (770) ובת-שבע, הרצל

מוסדות חינוך על טהרת הקודש
אהלי מנחם - אהלי תורה

ברכות לבביות

ברגשי גיל ושמחה נאחל ברכת מזל טוב חמה ולבבית, לידידנו
הנעלה, מנהל הרוחני במוסדנו, מסור ונתון לטובת התלמידים

הרה"ח ר' **צבי הירש** וזוגתו מרת **רחל** שיחי **לוסטין**

לרגל השמחה במעונם בבוא בתם המהוללה מרת **מרים** תחי

בקשרי השידוכין עב"ג הת' הנעלה **שניאור זלמן** הלוי שי

בן ידידנו הרה"ח ר' **שמואל** הלוי וזוגתו שיחי **הבר**

יה"ר מהשי"ת שיוכו לבנות בנין עדי עד מלא ברכות מאת ה' בגו"ר
בית חב"ד חסידי אמיתי כרוצ"ק ולנח"ר כ"ק אדמו"ר מה"מ

בשם ההנהלה

הרב יוסף חיים הכהן ראזענפעלד

הרב מיכאל טייטלבוים

דירה למכירה

בקרית חב"ד צפת

3 חדרי שינה 2 שירותים

בארץ: 053-425640 03-5706260

N.Y. 718-363-0286

מרמלשטיין - מסעדה בטעם ביתי

Mermelstein Caterers

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT STREETS

(718) 778-3100

Let us cater your simcha...

Thursday & Friday SPECIAL:

* 2 Roasted Chickens

* Fish * Kugel * 1 Salad

ONLY \$19.75